II

(Akti, sprejeti v skladu s Pogodbo ES/Pogodbo Euratom, katerih objava ni obvezna)

PRIPOROČILA

KOMISIJA

PRIPOROČILO KOMISIJE

z dne 6. decembra 2007

o ukrepih za zmanjšanje tveganja zaradi snovi: piperazin; cikloheksan; metilendifenil diizocianat; but-2-in-1,4-diol; metiloksiran; anilin; 2-etilheksilakrilat; 1,4-diklorobenzen; 3,5-dinitro-2,6-dimetil-4-terc-butilacetofenon; di-(2-etilheksil) ftalat; fenol; 5-terc-butil-2,4,6-trinitro-m-ksilen

(notificirano pod dokumentarno številko C(2007) 5901)

(Besedilo velja za EGP)

(2008/98/ES)

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 z dne 23. marca 1993 o oceni in nadzoru tveganja, ki ga predstavljajo obstoječe snovi [1], in zlasti člena 11(2) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) V okviru Uredbe (EGS) št. 793/93 so bile naslednje snovi opredeljene kot prednostne snovi za oceno v skladu z uredbami Komisije (ES) št. 1179/94 [2], (ES) št. 2268/95 [3] in (ES) št. 143/97 [4] o prvem, drugem in tretjem seznamu prednostnih snovi, kakor ga predvideva Uredba (EGS) št. 793/93:

— piperazin,

— cikloheksan,

— metilendifenil diizocianat,

— but-2-in-1,4-diol,

— metiloksiran,

— anilin,

— 2-etilheksilakrilat,

— 1,4-diklorobenzen,

— 3,5-dinitro-2,6-dimetil-4-terc-butilacetofenon,

— di-(2-etilheksil) ftalat (DEHP),

— fenol,

— 5-terc-butil-2,4,6-trinitro-m-ksilen.

(2) Države članice poročevalke, imenovane v skladu z navedenimi uredbami, so v skladu z Uredbo Komisije (ES) št. 1488/94 z dne 28. junija 1994 o določitvi načel za ocenjevanje tveganja, ki ga obstoječe snovi predstavljajo za ljudi in okolje, dokončale ocenjevanje tveganja za človeka in okolje, ki ga pomenijo navedene snovi v skladu z Uredbo Sveta (EGS) št. 793/93 [5], in v skladu z Uredbo Sveta (EGS) št. 793/93 predlagale strategijo za omejevanje tveganja.

[1] UL L 84, 5.4.1993, str. 1. Uredba, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 284, 31.10.2003, str. 1).
[2] UL L 131, 26.5.1994, str. 3.
[3] UL L 231, 28.9.1995, str. 18.
[4] UL L 25, 28.1.1997, str. 13.
[5] UL L 161, 29.6.1994, str. 3.

(3) Opravljena so bila posvetovanja z Znanstvenim odborom za toksičnost, ekotoksičnost in okolje (SCTEE) ter Znanstvenim odborom za zdravstvena in okoljska tveganja (SCHER), ki sta o ocenah tveganja, ki so jih pripravile poročevalke, izdala svoja mnenja. Mnenja so objavljena na spletni strani SCTEE in SCHER.

(4) Rezultati ocene tveganja in nadaljnji rezultati strategij za omejevanje tveganj so navedeni v Sporočilu Komisije z dne 7. februarja 2008 o rezultatih ocenjevanja tveganja in strategij za zmanjšanje tveganja zaradi snovi: piperazin; cikloheksan; metilendifenil diizocianat; but-2-in-1,4-diol; metiloksiran; anilin; 2-etilheksilakrilat; 1,4-diklorobenzen; 3,5-dinitro-2,6-dimetil-4-terc-butilacetofenon; di-(2-etilheksil) ftalat; fenol; 5-terc-butil-2,4,6-trinitro-m-ksilen ([1]).

(5) Na podlagi navedene ocene je primerno priporočiti nekatere ukrepe za zmanjšanje tveganja zaradi nekaterih snovi.

(6) Uporabljajo se obstoječi predpisi o varnosti pri delu, ki veljajo na ravni Skupnosti, saj zanje na splošno velja, da v zadostni meri omejujejo tveganja za delavce zaradi navedenih snovi.

(7) Ukrepi za zmanjšanje tveganja iz tega priporočila so v skladu z mnenjem Odbora iz člena 15(1) Uredbe (EGS) št. 793/93 –

PRIPOROČA:

ODDELEK 1

PIPERAZIN

(št. CAS 110-85-0; št. Einecs 203-808-3)

Ukrepi za zmanjšanje tveganja za okolje

1. Pristojni organi zadevnih držav članic morajo v dovoljenjih, izdanih na podlagi Direktive Sveta 96/61/ES ([2]), določiti pogoje, mejne vrednosti emisij ali enakovredne parametre ali tehnične ukrepe za piperazin, da bi zadevni obrati do 31. oktobra 2007 delovali v skladu z najboljšimi razpoložljivimi tehnologijami (v nadaljnjem besedilu BAT), pri čemer se upoštevajo tehnične lastnosti posameznega obrata, njegova umestitev v prostoru in krajevne okoljske razmere.

2. Države članice morajo skrbno nadzorovati uporabo BAT za piperazin in v okviru izmenjave informacij o BAT Komisiji sporočiti vsako pomembno novost.

3. Po potrebi nadzorovanje lokalnih emisij v okolje urejajo nacionalni predpisi, da se onemogoči nastanek tveganja za okolje. Opomba: pri emisijah imamo običajno termin „lokalna emisija“.

ODDELEK 2

METILENDIFENIL DIIZOCIANAT

(št. CAS 26447-40-5; št. Einecs 247-714-0)

Ukrepi za zmanjšanje tveganja za delavce

4. Delodajalci, ki uporabljajo metilendifenil diizocianat (MDI) za namene, ki so bili v oceni tveganja opredeljeni kot zaskrbljujoči, morajo upoštevati posebna navodila, pripravljena za posamezna področja na nacionalni ravni, ki temeljijo na praktičnih nezavezujočih smernicah, ki jih sestavi Komisija v skladu s členom 12(2) Direktive Sveta 98/24/ES ([3]).

ODDELEK 3

BUT-2-IN-1,4-DIOL

(št. CAS 110-65-6; št. Einecs 203-788-6)

Ukrepi za zmanjšanje tveganja za delavce

5. Delodajalci, ki uporabljajo but-2-in-1,4-diol za namene, ki so bili v oceni tveganja opredeljeni kot zaskrbljujoči, in zlasti v obliki kosmičev, morajo upoštevati posebna navodila, pripravljena za posamezna področja na nacionalni ravni, ki temeljijo na praktičnih nezavezujočih smernicah, ki jih sestavi Komisija v skladu s členom 12(2) Direktive 98/24/ES.

([1]) UL C 34, 7.2.2008, str. 1.

([2]) UL L 257, 10.10.1996, str. 26. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 166/2006 (UL L 33, 4.2.2006, str. 1).

([3]) UL L 131, 5.5.1998, str. 11. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2007/30/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 165, 27.6.2007, str. 21).

ODDELEK 4

ANILIN

(št. CAS 62-53-3; št. Einecs 200-539-3)

Ukrepi za zmanjšanje za delavce, potrošnike in okolje

6. Delodajalci, ki uporabljajo anilin pri dejavnostih, ki predvidoma vključujejo izpostavljenost (npr. servisiranje ali vzdrževanje pri zaprtih sistemih) morajo upoštevati posebna navodila, pripravljena za posamezna področja na nacionalni ravni, ki temeljijo na praktičnih nezavezujočih smernicah, ki jih sestavi Komisija v skladu s členom 12(2) Direktive 98/24/ES.

7. Države članice morajo v zvezi s potrošniškimi proizvodi, ki vsebujejo anilin, izvajati aktiven in učinkovit nadzor trga na svojem ozemlju in Komisijo obveščati prek sistema Skupnosti za hitro izmenjavo informacij (RAPEX) iz Direktive 2001/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta [1]. Če je nujno, je treba navedene proizvode umakniti s trga kot nevarne proizvode v skladu z osnovnimi varnostmi zahtevami iz Direktive 2001/95/ES.

8. Zadevne države članice morajo za povodja rek, kjer lahko emisije anilina pomenijo tveganje, določiti okoljske standarde kakovosti (v nadaljnjem besedilu EQS) in jih uresničiti do 22. decembra 2015. Nacionalne ukrepe za zmanjšanje onesnaženja za uresničitev EQS je treba v skladu z določbami Direktive 2000/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta [2] vključiti v načrte upravljanja povodij.

9. Pristojni organi zadevnih držav članic morajo v dovoljenjih, izdanih na podlagi Direktive 96/61/ES, določiti pogoje, mejne vrednosti emisij ali enakovredne parametre ali tehnične ukrepe za anilin, da bi zadevni obrati do 31. oktobra 2007 delovali v skladu z BAT, pri čemer se upoštevajo tehnične lastnosti posameznega obrata, njegova umestitev v prostoru in krajevne okoljske razmere.

10. Države članice morajo skrbno nadzorovati uporabo BAT za anilin in v okviru izmenjave informacij o BAT Komisiji sporočiti vsako pomembno novost.

11. Po potrebi morajo nadzorovanje krajevnih emisij v vodno okolje in zračnih emisij anilina urejati nacionalni predpisi, da se preprečijo/zmanjšajo tveganja za okolje.

ODDELEK 5

DI-(2-ETILHEKSIL) FTALAT (DEHP)

(št. CAS 117-81-7; št. Einecs 204-211-0)

Ukrepi za zmanjšanje tveganja za okolje

12. Zadevne države članice morajo za povodja rek, kjer lahko emisije DEHP pomenijo tveganje, določiti okoljske standarde kakovosti (v nadaljnjem besedilu EQS) in jih uresničiti do 22. decembra 2015. Nacionalne ukrepe za zmanjšanje onesnaženja za uresničitev EQS je treba v skladu z določbami Direktive 2000/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta vključiti v načrte upravljanja povodij.

ODDELEK 6

FENOL

(št. CAS 108-95-2; št. Einecs 203-632-7)

Ukrepi za zmanjšanje tveganja za potrošnike in okolje

13. Države članice morajo v zvezi s potrošniškimi proizvodi, ki vsebujejo fenol, izvajati aktiven in učinkovit nadzor trga na svojem ozemlju in Komisijo obveščati prek sistema Skupnosti za hitro izmenjavo informacij (RAPEX) iz Direktive 2001/95/ES. Če je nujno, je treba navedene proizvode umakniti s trga kot nevarne proizvode v skladu z osnovnimi varnostnimi zahtevami iz Direktive 2001/95/ES.

14. Pristojni organi zadevnih držav članic morajo v dovoljenjih, izdanih na podlagi Direktive 96/61/ES, določiti pogoje, mejne vrednosti emisij ali enakovredne parametre ali tehnične ukrepe za fenol, da bi zadevni obrati do 31. oktobra 2007 delovali v skladu z BAT, pri čemer se upoštevajo tehnične lastnosti posameznega obrata, njegova umestitev v prostoru in krajevne okoljske razmere. Pristojni organi v zadevnih državah članicah morajo posebej upoštevati morebitna tveganja, ki jih pomenijo kraji, namenjeni proizvodnji in/ali predelavi fenola, in sicer za tam prisotne obrate za prečiščevanje odpadnih industrijskih vod in za ljudi, ki so takim tveganjem izpostavljeni preko okolja (rastlinski poganjki, ki jih kontaminirajo emisije iz takih krajev).

[1] UL L 11, 15.1.2002, str. 4.
[2] UL L 327, 22.12.2000, str. 1. Direktiva, kakor je bila spremenjena s Sklepom št. 2455/2001/ES (UL L 331, 15.12.2001, str. 1).

15. Države članice morajo skrbno nadzorovati uporabo BAT za fenol in v okviru izmenjave informacij o BAT Komisiji sporočiti vsako pomembno novost.

16. Po potrebi morajo nadzorovanje krajevnih emisij v okolje in obrate za prečiščevanje odpadnih industrijskih vod urejati nacionalni predpisi, da se onemogoči nastanek tveganja za mikroorganizme v obratih za prečiščevanje odpadnih industrijskih vod in za ljudi, ki so takim tveganjem izpostavljeni preko okolja.

ODDELEK 7

NASLOVNIKI

17. To priporočilo je naslovljeno na vse sektorje, ki uvažajo, proizvajajo, prevažajo ali skladiščijo navedene snovi, ki jih formulirajo v pripravke ali drugače predelujejo, ki jih uporabljajo, odstranjujejo ali ponovno pridobivajo s predelavo odpadnih snovi, in na države članice.

V Bruslju, 6. decembra 2007

Za Komisijo

Stavros DIMAS

Član Komisije